

РЕШЕНИЕ

№ 4572

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

при участието на секретаря **СИМОНА ПЛ. Г.**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20221110167448 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ вр. чл. 145 АПК.

Предмет на обжалване е решение на техническата служба на общината, одобрено със заповед на кмета на общината.

Образувано е по жалби от Л. Д. Й. рег. № РМЛ21-ГР94-1419-(6)/25.11.2021г. (представляваща останалите съсобственици: Г. И. К., Е. К. М., В. К. М., Ц. Г. Т., Г. Г. Т., З. Г. Б., В. Л. Б., В. Е. И., С. И. С., Е. И. Х.) и от Г. И. К. рег. № РМЛ21-ГР94-1419-(7)/2.11.2021г. (представляващ останалите съсобственици: Л. Д. Й., Е. К. М., В. К. М., Ц. Г. Т., Г. Г. Т., З. Г. Б., В. Л. Б., В. Е. И., С. И. С., Е. И. Х.), двете срещу Заповед № РМЛ21-РД09-453/19.10.2021г. на арх.***** – кмет на *****.

В жалбите (с идентично съдържание) е описано, че със Заявление № РМЛ21-ГР94-1419/01.07.2021г. до ***** било подадено искане за издаване на актуално удостоверение по чл.13, ал.4 и ал.5 ППЗСПЗЗ за довършване на реституционна процедура за имот м. ***** с пл.№ 2974 по стар КП от 1939г., което било отказано с обжалваната заповед. Жалбоподателите твърдят, че са наследници на ***** И., в каквото качество подали заявление вх.№ 258/07.02.1992г. за възстановяване на земи по ЗСПЗЗ. Твърди се, че за 1/3 ид.ч. от процесния имот вече имало възстановяване на собствеността по отношение на трето лице, за което имало издадено удостоверение по чл.13 ППЗСПЗЗ и скица. Въпреки това ОСЗ – Западна не признава издадените документи по преписката на жалбоподателите и ги препраща към Общината за издаване на актуално удостоверение по чл.13, ал.4 и 5 ППЗСПЗЗ, която пък отказвала да издаде такива, защото имотът бил застроен.

Ответникът СО-район ***** счита Заповедта за законосъобразно издадена, защото в имота имало реализирани мероприятия, съответно жалбите за неоснователни.

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа

страна следното:

Видно от молба № РМЛ21-ГР94-1419/01.07.2021г. (л.28 към гр.д. 71752/2021г.) Л. Й., в същата е описано, че се притежава наследствен имот пл.№ 2974 по КП 1939г., 1/3 ид.ч. от имота била възстановена на един от правоимащи наследници с решение от 17.03.2003г., като с Решение на ПК му било издадено Удостоверение № 2308/06.10.02 по чл.13, ал.4 и 5 ППЗСПЗЗ, както и скица, каквито документи за останалите съсобственици на 2/3 ид.ч. от имота не било известно. Описано е, че било подадено заявление за нанасяне на имота в АГКК, откъдето изисквали довършване на процедурата по ЗСПЗЗ със съответно решение от ОСЗ – Запад за възстановяване на имота на останалите 2/3 ид.ч. като за целта било нужно или да се потвърди, че издаденото на ***** Удостоверение № 2308/06.10.2002г. или Удостоверение № 94-А-30/30.09.95г. на км.наместник са в сила и няма ново строителство след него, или да се издаде ново такова, от което да е видно, че върху имота нямало реализирано мероприятие, строителство или съображения, които да пречат за реституцията. Формирано е искане да се разпорежи да бъде издадено такова удостоверение или издадено на ***** да бъде потвърдено.

С атакуваната заповед № РВЛ21-РД09-453/19.10.2021г. е описано, че е във връзка със заявлението на Л. Й. за издаване на удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ и скица към него за бивш поземлен имот № 2974 по КП 1939г., представляващ нива с площ 5.646 дка м-ст *****в х.№ РМЛ21-ГР94-1419/01.07.2021г., като в заповедта се приема, че производството по издаване на заповед по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ, съответно издаване на удостоверение и скица по чл.13, ал.4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ било междинно спрямо производството по възстановяване или не на правото на собственост върху имоти в границите на урбанизирани територии. Описано е, че такова производство не е проведено по отношение на правото на собственост върху имот – нива пл.№ 2974, а видно от издаденото удостоверение № ПО-15-2209-2/11.06.2021г. от ОСЗ Западна било необходимо да се проведе производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ вр. с необходимостта от снабдяване на наследниците на ***** И. със скица и удостоверение по чл.13, ал.4 и 5 ППЗСПЗЗ за приключване на реституционната процедура. По-долу се приема, че „Направеното искане за издаване на скица и удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ съдържало имплицитно и искане за издаване на заповед по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ“, след което се излагат съображения, че искането за издаване на заповед по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ било допустимо, като назначена със заповед № РМЛ20-РД91-62/09.10.2020г. на Кмета на ***** комисия с Протокол от 28.09.2021г. по т.4 разгледала заявлението, приела, че бившият имот пл.№ 2974 от стария КП попадал в границите на урбанизирана територия, определена с ПУП, план за регулация и застрояване, одобрен с решение № 551 по Протокол № 45/29.07.2009г. на СОС в УПИ I „за локална граница и озеленяване“ кв.13а, като комисията приема, че мероприятията били реализирани, като с атакуваната заповед кметът е одобрил решението на т.4 от Протокола на Комисията, приемайки, че процесният имот попада в УПИ за локална градина и озеленяване, изцяло застроен, предвидените по ПУП мероприятия били реализирани.

С жалба от 25.11.2021г. Л. Й., представляваща останалите съсобственици (Г. К., Е. М., В. М., Ц. Т., Г. Д., З. Б., В. Л., В. И., С. С. и Е. Х.) атакува заповедта от 19.10.2021г. и се иска отмяна на същата и решаване на делото по същество или да се дадат задължителни указания до кмета (счита се, че заповедта е незаконосъобразна, поради липса на мотиви и доказателства затова как, кога и с какви строителни проекти дейности било реализирано мероприятие).

Първоначално по жалбите е било образувано производство по гр.д. № 71752/2021г. по описа на СРС, 25 състав. С решение № 5697/01.06.2022г. СРС, 25 състав, приема, че от събраните доказателства се установявало несъответствие между приетото с атакувания административен акт, като съдът приема, че следва да го отмени и върне на кмета със задължителни указания да издаде скица и удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ, в които да бъде отбелязано, че имотът е свободен от застрояване.

По касационна жалба на кмета на *****, **, било образувано к.д. № 7000/2022г. по описа на АССГ, по което с решение № 7140/25.11.2022г. първоинстанционното решение е отменено като неправилно, защото било поставено при неизяснена фактическа обстановка, вкл. съдът служебно е установил, че по отношение на процесния имот било проведено предходно производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ по заявление с вх.№ РМЛ17-КД00-15/11.04.2017г. на Л. Й., в качеството □ на наследник на ***** И. и била постановена Заповед № РМЛ17-РД91-49/13.03.2020г. по адм.д. № 12178/2019г. по описа на АССГ, като била отхвърлена жалбата на Ц. Г. Т., Г. Г. Д., З. Г. Б. и Л. Д. Й. срещу заповедта на кмета на *****, с която било одобрено решение по т.4 от протокол № РМЛ17-91-47/09.06.2017г. на комисия, назначена от кмета на СО – ***** по заявление вх.№ РМЛ17-КРД00-15/11.04.2017г. на Л. Д. Й., в качеството □ на наследник на ***** И. за поземлен имот с пл.№ 2974 по КП от 1939г., по графични данни с площ от 5646кв.м., попадащ в УПИ I, с предназначение по сега действащия РП „за локална градина и озеленяване“ кв.13а, м. *****, като е прието, че озеленяването е реализирано по см. на §1в ДР на ППЗСПЗЗ – има съществуваща дървесина и храстова растителност и тревни площи и през имота преминавала слаботоков кабел. АССГ е върнал делото с указания да се възложат допълнителни задачи на СТЕ, вкл. да се изиска служебно адм.д. № 12178/2019г. на АССГ и да се извърши проверка дали е налице идентитет по отношение на имота и страните по настоящия спор и този по цитираното дело и да се обсъди въпроса за СПН спрямо жалбоподателите.

Жалбоподателите са взели становище за липса на идентитет по делата по аргумент за това, че производството за издаване на удостоверение по чл.13 ППЗСПЗЗ било по нова молба и представлявало ново производство, различно от това, по което имало произнасяне. Молбата била на друго основание и придружена от Удостоверение по чл.13, скица и заповед, които не били известни на жалбоподателите по първото производство, като с новата молба се искало тяхното потвърждаване и актуализация. Съображенията са, че към момента на произнасяне по първото дело, че вече имало издадено удостоверение по чл.13, ал.4 и 5 ППЗСПЗЗ за имота вр. решение от 17.03.2003г. на СРС, 40 състав, с което по жалба на трето за настоящия спор лице (*****, притежаващ 1/3 ид.ч. от процесния имот по силата на завещателен акт от 13.04.1938г.) е отменено решение от 21.01.1997г. на ПК *****, с което е отказало възстановяване правото на собственост в стари, съществуващи на терена реални граници.

От приобщеното адм.д. № 12178/2019г. се установява, че с влязло в сила решение 1856/13.03.2020г. жалбата на Ц. Г. Т., Г. Г. Д., З. Г. Б. и Л. Д. Й. срещу Заповед № РМЛ17 - РД91 - 49/19.06.2017г. на кмета на ***** при *****, е която е одобрено решение по т. 4 от протокол №РМЛ17 - РД91 - 47/09.06.2017г. на комисия, назначена от кмета на ***** - ***** е отхвърлена, като е постановен диспозитив, съгласно който „отхвърля жалба на Ц. Г. Т., Г. Г. Д., З. Г. Б. и Л. Д. Й. срещу Заповед № РМЛ17 - РД91 - 49/19.06.2017г. на кмета на ***** при *****, с която е одобрено решение по т. 4 от протокол №РМЛ17 - РД91 - 47/09.06.2017г. на

комисия, назначена от кмета на ***** - ***** по заявление вх. № РМЛ17 - КД00 - 15/11.04.2017г. на Л. Д. Й., в качеството ѝ на наследник на ***** И./Славкова за поземлен имот е пл. № 2974 по кадастралния план от 1939г. по графични данни с площ от 5646 кв.м. попадащ в У ПИ I, с предназначение по сега действащия регулационен план - „за локална градина и озеленяване 4 кв. 13а. м. „*****” е прието, че озеленяването е реализирано по смисъла на § 1 в от ДР на ППЗСПЗЗ - има съществуваща дървесна и храстова растителност и тревни площи и през имота преминава слаботоков кабел“. Извънредният способ по чл.239, т.4 АПК вр. чл.240, т.4 АПК няма данни да е бил реализиран.

С определение № 20618//12.06.2023г. по гр.д. № 67448/2022г. по описа на СРС, 27 състав, съдът е прекратил производството по делото по съображения, че с оглед приобщеното адм.д. № 12178/2019г. - с влязло в сила решение № 1856/13.03.2020г. жалбата на Ц. Т., Г. Д., З. Б. и Л. Й. срещу заповед № РМЛ17-РД91-49/19.06.2017г. на кмета на ***** при ***** , с която е одобрено решение по т. 4 от протокол №РМЛ17 - РД91 - 47/09.06.2017г. на комисия, назначена от кмета на ***** - ***** е отхвърлена, като е постановен диспозитив, съгласно който „отхвърля жалба на Ц. Г. Т., Г. Г. Д., З. Г. Б. и Л. Д. Й. срещу Заповед № РМЛ17 - РД91 - 49/19.06.2017г. на кмета на ***** при ***** , с която е одобрено решение по т. 4 от протокол №РМЛ17 - РД91 - 47/09.06.2017г. на комисия, назначена от кмета на ***** - ***** по заявление вх. № РМЛ17 - КД00 - 15/11.04.2017г. на Л. Д. Й., в качеството ѝ на наследник на ***** И./Славкова за поземлен имот е пл. № 2974 по кадастралния план от 1939г. по графични данни с площ от 5646 кв.м. попадащ в У ПИ I, с предназначение по сега действащия регулационен план - ..за локална градина и озеленяване 4 кв. 13а. м. „*****” е прието, че озеленяването е реализирано по смисъла на § 1 в от ДР на ППЗСПЗЗ - има съществуваща дървесна и храстова растителност и тревни площи и през имота преминава слаботоков кабел“, съдът приел, че е налице влязло в сила решение под адм.д. № 12178/2019г., с което е отхвърлена жалба срещу заповед, с която се одобрява решение на техническата служба на общината, съгласно което по отношение на процесния терен има реализирано благоустройство. Т.е. съдът е приел, че силата на пресъдено нещо, с която се ползва влязлото в сила съдебно решение на АССГ, изключваща възможността спорът относно законосъобразността и валидността на административния акт да бъде отново повдиган, дори и на основания, които не са били заявени в жалбата или не са били обсъдени изрично от съда.

С определение № 10182/21.11.2023г. по к.адм.д. № 10365/2023г. по описа на АССГ прекратителното определение е отменено като неправилно по съображения, че предмет на разглеждане по к.адм.д. № 12178/2019г. е била Заповед № РМЛ17 - РД91 - 49/19.06.2017г., а предмет на гр.д. № 67448/2022г. е Заповед № РВЛ21-РД09-453/19.10.2021г., т.е. не е налице правното основание за прекратяване. Описано е в прекратителното определение, че Заповед № РВЛ21-РД09-453/19.10.2021г. е индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване в съответния срок и от страни с обоснован правен интерес, каквито предпоставки са налице, поради което делото следва да се разгледа по същество. Дадени са указания за излагане на мотиви и относно обстоятелствата: „със заявлението за издаване на удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ и скица към него какво са поискали страните – административна услуга или издаване на индивидуален административен акт и в тази връзка налице ли е повторно издаден акт предвид влязлата в сила Заповед № РМЛ17 - РД91 - 49/19.06.2017г.

При така установените факти от значение за спора, съдът прави следните правни изводи:

Според чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ на възстановяване подлежат правата на собствениците върху земеделски земи, притежавани преди образуването на трудовокооперативни земеделски стопанства, държавни земеделски стопанства, независимо от това дали са били включени в тях или в други, образувани въз основа на тях селскостопански организации и включени в границите на урбанизираните територии (населени места), определени с подробен устройствен план или с околновръстен полигон, освен ако върху тях при спазване на всички нормативни изисквания са построени сгради от трети лица или ако е отстъпено право на строеж и законно разрешеният строеж към 1 март 1991 г. е започнал. Възстановяването на собствеността се извършва по реда на чл. 14, ал. 1, т. 1 ЗСПЗЗ.

Разпоредбата на чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ предвижда, че собствениците или техните наследници, притежавали земеделски земи преди образуването на трудовокооперативни земеделски стопанства или държавни земеделски стопанства, независимо от това, дали са били включени в тях или в други, образувани въз основа на тях, селскостопански организации, намиращи се в границите на урбанизираните територии (населени места) или извън тях и са застроени или върху тях са проведени мероприятия, които не позволяват възстановяване на собствеността, имат право на обезщетение по тяхно искане с равностойни земи от държавния или от общинския поземлен фонд и/или с поименни компенсационни бонове.

Преценката на предпоставките пораждащи правото на възстановяване, респективно на обезщетяване в горните две хипотези принадлежи на специализирания административен орган - общинска служба по земеделие. Тя в хода на производството по подадено от бившия собственик, респективно негови наследници заявление следва да извърши действията по събиране и преценка на доказателствата относно наличието на предвидените в закона факти. Относно имотите в границите на урбанизираните територии следва да бъде проведена процедурата по чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ. Съгласно нея общинската служба по земеделие, постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. 13а ППЗСПЗЗ.

Относно издаване на така посочените скица и удостоверение следва да бъде определена застроената част от имота. Съобразно чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ, това е възложено на техническата служба при общината, която следва да го извърши служебно при спазване на Наредба №7 от 2003 за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони и на хигиенните и противопожарните норми. Това решение на техническата служба се одобрява от кмета на общината и именно то подлежи на обжалване.

Останалата информация необходима на административния орган, компетентен да се произнесе по възстановяването на земеделски имот в границите на урбанизираните територии, следва да се отрази в удостоверението по чл. 13, ал. 5 ППЗСПЗЗ, което се издава от техническата служба на общината и следва да съдържа: сведение, че имотът е нанесен или не е нанесен в кадастралния план; номера и размера на имота според кадастралния план; размера на застроената част по чл. 11, ал. 3 и 4, за които се дължи обезщетение по чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ, както и размера на свободните площи, подлежащи на възстановяване; информация, учредено ли е право на строеж и дали строежът на законно разрешената сграда е започнал в срока по чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ;

ограниченията на собствеността с посочване на основанията за тях.

От изложеното и съдържанието на разпоредбата на чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ следва, че техническата служба следва да определи фактическото застрояване с оглед критериите посочени в тази норма, а именно тези на Наредба №7 от 2003 за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони и на хигиенните и противопожарните норми. Тъй като производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е междинно, в него не се разглеждат въпроси за собствеността на имотите - дали са публична или частна или дали могат да бъдат възстановени на бившите собственици / в този смисъл - Решение № 1265 от 24. 01. 2012 г. по адм. дело № 11390/2010, IV отд. на ВАС/ .

Индивидуалните административни актове по ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ и отказите по издаването им могат да се обжалват пред РС по реда на АПК. Съдът следва преди всичко да извърши проверка дали е индивидуален административен акт. Съгласно чл.11, ал.1 ППЗСПЗЗ *„Общинската служба по земеделие постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. 13а“*, а съгласно ал.4 – *„Застроената част се определя служебно от техническата служба на общината при спазване на Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони и на хигиенните и противопожарните норми. Решенията на техническата служба на общината се одобряват със заповед на кмета на общината и могат да се обжалват по реда на АПК“*.

На следващо място, по к.адм.д. № 12178/2019г. предмет на разглеждане е била заповед срещу Заповед № РМЛ17 - РД91 - 49/19.06.2017г. и с влязло в сила решение № 1856/13.03.2020г. жалбата е отхвърлена срещу заповед № РМЛ17-РД91-49/19.06.2017г., с която е одобрено решение по т. 4 от протокол №РМЛ17 - РД91 - 47/09.06.2017г. на комисия, назначена от кмета на ***** - ***** , с което е прието, че по отношение и на процесния имот *„поземлен имот е пл. № 2974 по кадастралния план от 1939г.. по графични данни с площ от 5646 кв.м. попадащ в У ПИ I, с предназначение по сега действащия регулационен план - ..за локална градина и озеленяване 4 кв. 13а. м. „*****“ е прието, че озеленяването е реализирано по смисъла на § 1 в от ДР на ППЗСПЗЗ - има съществуваща дървесна и храстова растителност и тревни площи и през имота преминава слаботоков кабел“*. Извънредният способ по чл.239 и сл. АПК няма данни да е бил реализиран, поради което цитираното решение се ползва със стабилитет и е задължително за страните. По същество в същото е прието, че мероприятие е реализиран и е налице пречка за възстановяване.

Видно от инициращата молба № РМЛ21-ГР94-1419/01.07.2021г. (л.28 към гр.д. 71752/2021г.) със същата е описано, че или се иска или да се потвърди, че издаденото на ***** Удостоверение № 2308/06.10.2002г. или Удостоверение № 94-А-30/30.09.95г. на км.наместник са в сила и няма ново строителство след него, или да се издаде ново такова, от което да е видно, че върху имота нямало реализирано мероприятие, строителство или съображения, които да пречат за реституцията. Формирано е искане да се разпорежи да бъде издадено такова удостоверение или издадено на ***** да бъде потвърдено. Въз основа на това искане съдът приема, че е налице произнасяне с атакувания административен акт, предмет на настоящото производство, който се явява повторен спрямо заповед № РМЛ17-РД91-49/19.06.2017г.

Настоящият състав намира, че искането в инициращата молба е било нередовно

и неправилно вместо да се дадат указания административният орган е преценил, че е сезиран с допустимо и редовно искане за издаване на административен акт, поради което и издадения административен акт следва да се отмени и производството да се върне.

Разпоредбата на чл. 35 от АПК изисква индивидуалният административен акт да се издаде само след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, включително, като неизлагането на фактически и правни съображения съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, защото възпрепятства съдебния контрол върху правилното упражняване на предоставените властнически правомощия и издаването на акт в съответствие с целта на закона. Неспазването на изискването на чл. 35 от АПК генерира такъв порок на оспорения акт, който не може да се отстрани в хода на последващото съдебно производство, тъй като не може да се елиминира задължението на органа за изпълнение на административнопроизводствените правила, вменени му от закона.

Административният орган не е следвало непосредствено приема, че е налице искане за инициране на производството по издаване на заповед по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ, а е следвало да даде указания за изясняване на факти и обстоятелства от значения за случая като съобрази наличието вече на предходно произнасяне по искане по издаване на заповед по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ, който административен акт е преминал съдебен контрол и е бил стабилизиран, така и самото искане има индиция за искане за административна услуга.

Административният орган следва да даде указания, за да установи дали е сезиран с искане за административна услуга (издаване на скица) или за издаване на административен акт, т.е. следва да се дадат ясни указания – иска ли се извършване на административна услуга или се иска издаване на административен акт, като съобрази, че ако се иска скица (като административна услуга), следва да съобрази произнасянето по к.адм.д. № 12178/2019г., съответно ако се иска издаване на административен акт – **да се прецени допустимостта на искането, доколкото е налице вече влязла в сила Заповед № РМЛ17 - РД91 - 49/19.06.2017г.**, т.е. налице е вече издаден акт по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ, така и следва да игнорира исканото съдържание на „удостоверението“ обективизирано в искането за издаване на административния акт, а се произнесе в съответствие с влязлото в сила решение по к.адм.д. № 12178/2019г. Така и в частта, в която се иска „потвърждаване“ удостоверение, издадено на ***** следва да се дадат указания за уточняване на правният интерес за искането съответно се прецени допустимостта на същото.

Наличието на влязло в сила решение на РС (от 17.03.2003г. по гр.д. № 113/1997г. по описа на СРС, 40 състав), което противоречи като резултат на впоследствие влязлото в сила решение на АССГ (по к.адм.д. № 12178/2019г.), е основание по чл.239 и сл. АПК спрямо решението на АССГ, но няма данни за сезиране в сроковете по чл.240 АПК. Това обстоятелство не може да се заобиколи с твърдения за наличие на влязло в сила решение на РС, което не касае същите страни, но касае същия имот, като се игнорира влязлото в сила решение на АССГ спрямо страните, като по пътя на искания за потвърждаване на удостоверения, издадени на други лица, да се постигне като резултат противно на вече издаден, влязъл в сила след инстанционен контрол, административен акт.

По разноските:

С оглед изхода на делото (отмяна на административния акт), то и ответникът

следва да бъде натоварен с разноските, които жалбоподателите са сторени, които са в общ размер на **2810лв.**

С оглед горното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалби на Л. Д. Й., с ЕГН ***** и Г. И. К., с ЕГН ***** Заповед № РМЛ21-РД09-453/19.10.2021 г. на Кмет на *****, с която е одобрено решение по т.4 от Протокол №РМЛ21-РД91-51/28.09.2021г., като **ВРЪЩА** административната преписка за ново произнасяне, съобразно дадените указания.

ОСЪЖДА *****, с адрес ***** да заплати на Л. Д. Й., с ЕГН ***** и Г. И. К., с ЕГН *****, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК разноски по делото в размер на сумата от **2810лв.**

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред АССГ в 14-дневен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____